

Mitä kaarnaparta näkeekään, pienen ihmismiehen
Astui valtakuntaani luvatta, se matka jää puolitiehen

Vaikk' valtakuntaasi tunkeillaan, niin anna soturin vain elää
Hän tappaa vain sen minkä syö tai mikä koettaa hänet selättää

Saa metsää tallova ylleen suuren vihan
On hieno uhri Tapiolle sankarisi verinen liha

Jos puita alkaa kaatumaan, saat laittaa heidät katumaan
Metsä vastatkoon niin kuin sinne huudetaan

Anna luonnon ottaa omansa, jokainenhan joskus kuolee
Ihmislihan löyhy metsän tuoksua häiritsee

Tuo sankar' lintuni säikyttää ja taas alkaa nälättää
Hänet hammastikkuun seivästä ja luunsa susille heitän

Metsän herra nyt malttakaa, vielä aika tämänkin sankarin kaataa
Ei luonnon tarvitse kostaa ellei sitä yritetä juhdaaksi valjasta
a

Tervehdin Tapiota jumalista suurimpia
Jos joku ei valtaasi kunnioita käytä lakejasi ikuisia